

te tilfælde kan tilvejebringes tilstrækkeligt bevis herfor. Udvalget foreslog blandt andet på den baggrund et besiddelsesforbud.

På baggrund af betænkningen blev i 1954 fremsat et forslag til lov om euforiserende stoffer. I bemærkningerne til lovforslaget er det anført, at et besiddelsesforbud vil give mulighed for, om det ønskes, at skride ind med passende reaktioner over for eufomane, der henter deres forsyninger på den sorte børs. Lovforslaget blev vedtaget som lov nr. 169 af 24. maj 1955. Der henvises til Folketingstidende 1954-55, Tillæg A, sp. 641.

2.1.3. Straffelovens § 191 blev indsat ved lov nr. 276 af 18. juni 1969. I forbindelse med forslaget til straffelovens § 191 blev det fremhævet, at man med lovændringen ikke tilsigtede nogen skærpeelse af strafforfølgingen over for personer, der var omfattet af lov om euforiserende stoffer, jf. FT 1968-69, Tillæg A, sp. 2848.

Under behandlingen af lovforslaget havde Folketingets Retsudvalg lejlighed til at gøre sig bekendt med et udkast til et cirkulære fra Rigsadvokaten, hvor der var fastsat nærmere retningslinjer for den tiltalepraksis, der skulle følges for at sikre, at denne forudsætning blev opfyldt, jf. FT 1968-69, Tillæg B, sp. 2643.

Rigsadvokaten udsendte efter vedtagelsen af straffelovens § 191 cirkulære nr. 144 af 15. juli 1969 om efterfølgningen af sager vedrørende overtrædelse af lovgivningen om euforiserende stoffer. Cirkulæret blev efterfølgende uddybet ved Rigsadvokatens cirkulæreskrivelse nr. 43/71 af 16. august 1971. Det fremgår heraf, at såfremt politiet konstaterer forbrug af euforiserende stoffer, bør det dermed forbundne strafansvar for besiddelse til eget forbrug i førstegangstilfælde normalt afgøres med, at der meddeles den pågældende en advarsel. Advarsel vil også kunne meddeles i gentagelsestilfælde, men i grovere gentagelsestilfælde og i tilfælde af gentagen besiddelse af andre euforiserende stoffer end hash bør der efter cirkulæret søges pålagt bødestraf.

I Rigsadvokatens cirkulære nr. 144 af 15. juli 1969 er udgangspunktet i sager om salg og besiddelse med henblik på salg, at udbredelse af euforiserende stoffer

– bortset fra cannabisgruppen – som altovervejende hovedregel medfører frihedsstraf.

Det følger af cirkulæreskrivelsen, at sager, der angår lejlighedsvis overladelse af hash uden vederlag, vil kunne afgøres med advarsel eller bøde. Der nedlægges også påstand om bøde, når overtrædelsen består i lejlighedsvis fordeling af mindre kvanta hash blandt kammerater mod vederlag i form af en andel af det indkøbte stof til eget forbrug eller et ringe kontant vederlag. Det samme er tilfældet, når der foreligger salg af en beskedent mængde hash, og forholdet må anses som et enkelt eller enkelte isolerede tilfælde af udbredelse.

For så vidt angår andre euforiserende stoffer end hash bør salg af disse stoffer efter cirkulæreskrivelsen som altovervejende hovedregel søges sanktioneret med fængselsstraf. Bøde vil i disse tilfælde alene kunne komme på tale, når mængden er ganske ubetydelig, eller overladelsen har en lejlighedspræget karakter og er sket uden vederlag.

Ifølge Rigsadvokatens Vejledning om bødetakster i politisager fra juni 1991 anvendes advarsel ved besiddelse af ulovligt euforiserende stof til eget forbrug ikke, hvis der inden for de sidste 2 år er givet en advarsel, hvis der inden for de sidste 3 år er idømt eller vedtaget en bøde, eller hvis der inden for de sidste 5 år er idømt højere straf end bøde for overtrædelse af narkotikalovgivning.

2.1.4. Det beror på en konkret vurdering, om de euforiserende stoffer, som en person findes i besiddelse af, er bestemt til eget forbrug. I praksis spiller mængden af euforiserende stoffer dog en stor rolle ved denne vurdering, idet større kvanta almindeligvis ikke kan anses for bestemt til eget forbrug.

I Rigsadvokatens Vejledning om bødetakster i politisager er fastsat nedenstående retningslinjer for, hvornår en række euforiserende stoffer almindeligvis kan betragtes som bestemt til eget forbrug således, at der kan anvendes advarsel ved besiddelse i førstegangstilfælde.

Efter disse retningslinjer anses mængder indtil det angivne som udgangspunkt som bestemt til eget forbrug, medmindre andre oplysninger peger på det modsatte:

10,0 gram hash	1,0 gram råopium	10 stk. lægemiddeltabletter
50,0 gram marihuana	0,5 gram amfetamin	5 stk. morfinpiller
100,0 gram hampeplanter	1,0 gram cannabiol/hasholie	
0,2 gram heroin/kokain/morfinbase		